

A mida que anem entrant en el silenci i la quietud de la meditació i de la pregària, el nostre jo es va simplificant en el marc de la pròpia consciència, i mostra les seves limitacions. Som limitats essencialment en el temps i l'espai. Som limitats en les possibilitats de la nostra ment i del nostre cor. Són limitacions en la capacitat de relació i de transformació del nostre món.

I és aleshores en la humilitat realista del molt i del poc que som, quan el silenci en la presència de Déu activa el nostre desig. La buidor dels límits no és una frustració, si es deixa guiar pel Bon Esperit, sinó la possibilitat de la recepció de l'Amor.

Activar el desig surt de forma natural, no necessita cap tècnica especial, és el fruit d'observar directament el ritme i les pulsacions del nostre cor. Som el que som, i el que la nostra història va acumulant de bé i de mal en el nostre llibre obert. Sense massa complicacions aleshores s'activa el desig.

Desig de l'Altre, evidentment. Més enllà de definicions especulatives o formulacions rutinàries. I no tan per raons d'una necessitat de sobreviure; perquè Ell ens ha sortit a trobar, i tan sols amb una vegada en què hem vist la seva ombra o escoltat els seus passos, el batec essencial ens ha mostrat el desig d'Ell.

La humilitat real del nostre jo, que neix del silenci i de la consciència dels límits és la millor guia per garantir que el desig de l'Altre no cerca una satisfacció compulsiva enfront de les incerteses i els dubtes, com una mena d'assegurança a tot risc. Al contrari el desig de Déu, d'Aquell que ens ha sortit a cercar, és un aspiració feta de suavitat, tendresa, acolliment i pau. No vol gestionar-se a favor de nosaltres mateixos, sinó que vol trobar-lo i endinsar-se en el seu Misteri, encara que sigui indefinible. Les definicions no ens salven, l'amor sí.

Sabem que el desig de l'Altre no significa passar a una nova frontera, sinó endinsar-se més a fons en el propi terreny. Els materials que el componen venen d'Ell, i Ell mateix quan ha volgut comunicar-se ha emprat aquests materials, tot encarnant-se en la nostra humanitat. En els braços oberts vers l'abraçada de la fe experimentem que el desig de l'Altre és també el desig dels altres; i és quan brolla aquella expressió de Sant Ignasi: "en tot servir i estimar".

Jesús Renau sj.
